

Hľad na živé Kristovo telo

Páter Dolindo Ruotolo ako kňaz by vôbec nemusel kázať o Eucharistii. O tom, že je autentickou udalosťou, ktorej hlavným hrdinom je živý a reálny Kristus. Aj keď neviditeľný pre naše oči. Nemusel by hovoriť ani o rovnosti a význame obety na kríži s tou,

ktorá sa odohráva každý deň na státisícoch oltárov po celom svete.

Svedkovia života pátra Dolinda v Neapole mnohokrát rozprávali o tom, že keď ich duchovný otec slúžil svätú omšu, cítili prítomnosť Ježiša. Reálnu. Že keď páter dvíhal konsekrovanú hostiu, stuhol. Hľad na živé Kristovo telo. Nie na jeho symbol. Písal, že veriaci musia v tomto momente až prestať dýchať od dojatia. S dojímavou úprimnosťou priznával, že nerozumie, ako kňazi môžu byť v týchto chvíľach roztržití. Ba ani to, ako „kňaz, ktorý slúži, môže upadnúť do hriechu, taká veľká je totiž sila posvätenia čo i len jednej omše!“ Silné. V ústach pátra Dolinda neznie, ako obvykle, napomenutie či pocit nadradenosti, ale skrz-naskrz autentické vyznanie. Vyrieknuté samotným životom.

„Akým darom pre nás je skrytosť Ježiša v Eucharistii, akým svetlom pre našu vieru!“ píše Neapolčan v komentároch k evanjeliu. A ďalej dodáva, že iba „pri Eucharistii ľudský rozum zostáva úplne bezbranný, takmer ako otrok, a viera je vtedy plná“.

Rozjímanie pátra Dolinda, osobitne nad tajomstvom Eucharistie, majú hodnotu zlata. Robí to nielen s múdrosťou teológa, ale s láskou človeka, ktorý pretrpel Kalváriu a je bezhranične zamilovaný do sviatostného Krista.

Dokonca aj v scéne premenenia vody na víno v Káne Galilejskej páter Ruotolo vidí predobraz Poslednej večere, ako aj každej obety Ježiša na oltároch našej zemegule. „Nenastala ešte hodina, aby obetoval svoju krv,“ komentuje

páter Dolindo, „ale Pán chcel, aby týmto zázrakom premenenia poodhalil najväčší zo zázrakov svojej lásky, a preto nad vodou vyslovil tieto slová: Toto je víno pre starejšieho, ako v onen deň mal povedať nad vínom: Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za vás.“

Joanna Bątkiewicz - Brożek:
Ruženec odovzdanosti s pátrom Dolindom

S vďačnosťou Bohu a radosťou v srdci vás pozývame na

KŇAZSKÚ VYSVIACUKU

ktorú prijímeme z rúk otca arcibiskupa Mons. Bernarda Bobera

18. júna 2022 o 10.00 hod.
v Dóme sv. Alžbety v Košiciach.

Miloš Jaklovský
Sabinov

Ján Pčolinský
Košická Polianka

Jakub Mura
Košice KVP

Maroš Varga
Kuzmice, farnosť Slivník

Naše najkrajšie spomienky na vdp. Jozefa Mríza

Najkrajšie naše spomienky na dekana Jozefa Mríza sú ako perly v našich srdciach. Nikdy nezabudneme na nádherné chvíle, keď sme svojím spevom ako mladé dievčatá sprevádzali na svätých omšiach v blízkom okolí – v Lesnom, v Kučine, v Nižnom Hrabovci a v našom rodnom Nižnom Hrušove. Hovorí sa, že kto srdcom spieva, dvakrát sa modlí. Vrucne ďakujeme za takúto príležitosť a nádherné zážitky s otcom duchovným. Česť jeho pamiatke.

Jana Majerníková, Anna Bojkunová, Regína Hlivová

Od môjho posledného stretnutia s pánom dekanom Jozefom Mrízom už uplynulo veľa rokov. V mojej pamäti však ostali hlboko zakorenené spomienky na tohto výnimočného človeka. S bážňou môžem o nebohom p. dekanovi povedať, že bol to horlivý a obetavý kňaz, ktorý pevne stál za svojimi zásadami života viery. V tom nepopustil, aj keď išlo do tuhého.

Mal výnimočný a jedinečný spôsob prejavu, ktorým oslovil všetkých, starých i mladých. Kázal, ale vedel aj počúvať. Často „načúval“ celou svojou bytosťou a všimal si hlavne srdce človeka. Takto mi dal možnosť, spoznať jeho vnútornú silu, ktorú vedel naplno využiť najmä vtedy, keď vykonávanie dušpastierskej činnosti bolo veľmi náročné. Tento dar od Boha rozvíjal naplno.

Ako miništrant som ho poznal ako prísneho kňaza, ktorého ľudia rešpektovali a mali v úcte. Bol veľkou autoritou, otcom, ktorý svojou prísnosťou sledoval ten najvznešenejší cieľ. Z nás neposedných chlapcov chcel vychovať dobrých ľudí. Možno v nás videl to, čo ja som uvidel a začul až neskôr – volanie do Božej služby. Ako miništranti sme neraz zakúsili silu jeho veľkých rúk, ale vždy zaslúžene. V jeho srdci bola láska. Hľad na nás prísnyimi očami plnými lásky.

Dnes po mnohých rokoch, ho môžeme vnímať ako človeka, ktorý bol neúnavným robotníkom. Vždy mal plné ruky práce, v hlave tvorivé myšlienky, ale vždy otvorený a pripravený na to najpotrebnejšie - na budovanie vzťahu medzi ľuďmi a Bohom.

rodák d. o. Peter Marčák,
farár farnosť Svidník

S RADOSŤOU A VĎAKOU ZA DAR POVOLANIA VÁM OZNAMUJEME, ŽE PRIJÍMEME Z RÚK

MONS. MAREKA FORGÁČA
KOŠICKÉHO POMOCNÉHO BISKUPA

DIAKONSKÉ SVÄTENIE

17. JÚN 2022
10:00 H OD

DÓM SVÄTEJ
ALŽBETY

PETER ASTRAB, BUDKOVCE
DÁVID BUZOGAŇ, KOŠICE - JUH
FRANTIŠEK HERMANOVSKÝ, LÚČKA
TOMÁŠ KOVALČÍK, GIRALTOVCE
ŠIMON ŠKVARKO, JAROVNICE

VTEDY USTANOVIL DVANÁSTICH,
ABY BOLI S NÍM
A ABY ICH POSIELAL KÁZAŤ
(MK 3,14)

